
DISSE_RTATI_O MEDICA
INAUGURALIS,
DE
ICTERO.

ДІДІМ ОІТАНСІА

СІДЖУСІА

ОЛІТСІ

DISSE

TATI

O MEDICA
INAUGURALIS,
DE
ICTERO;
QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri
D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti,
NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;
PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
Eruditorum examini subjicit
GULIELMUS CHAMBERS DARLING,
A N G L U S.

Ad diem 24 Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
CUM PRIVILEGIO.
TYPIS GULIELMI GREECH.
M DCC XCV.

QUAM varia quam multiplex sit Ieteri idea,—et quod idem nomine morbus, a diversissimis producatur causis; quarum tamen cognitio accurata tantam lucem affert curationi instituendae; uti et ad formandam prognosin circa facilem vel difficultem, possibilem vel impossibilem, Ieteri sanationem.

VAN SWIETEN.

PATRI SUO

OPTIMO BENIGNISSIMOQUE,

R ALPH O D A R L I N G ,

ARMIGERO ,

HAS STUDIORUM SUORUM PRIMITIAS

OBEDIENTIÆ MONUMENTUM

AMORISQUE PIGNUS ,

D. D. C.

GULIELMUS CHAMBERS DARLING.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

ICTERO.

AUCTORE G. C. DARLING.

DEFINITIO.

“ FLAVEDO cutis et oculorum ; faeces al-
bidae ; urina obscurè rubra ; immis-
sa colore luteo tingens.”

HISTORIA MORBI.

ICTERUS omnem aetatem atque temperamen-
tum adoritur. Invadit ut plurimum languore,
A laffitudine,

lassitudine, anorexia et nausea: Spiritus difficilior, et in regione epigastrica ponderis sensus, post pastum praecipue auctus, necnon tensio dolorifica quae plurimis in exemplis ad hypochondrium dextrum refertur, haec symptoma plerumque comitantur. Fatus, et in ventriculo acor, aegrum subinde molestiâ afficiunt. Nunc adstricta, nunc fusa est alvus; sed neque illa, neque hæc morbum perpetuo stipant; saepius autem constipatio adest. Horrores vehementes, per horam circiter perstantes, saepe saepiusque in die nonnunquam invadunt. Dolor, ut in hepatitide, summum humeri dextri plerumque corripit; et singultus, aliquando frequens, aegroto haud raro multum molestiae affert.

Cum per aliquot dies manferit morbus, oculorum tunica albuginea, cutis et unguis flavescunt. Tunc temporis, urina sedimentum crassum deponit, colorem obscurè rubrum asfumit, et linteum immissum croceo tingit. Stercori nec color naturalis manet, neque odor

dor fœtidus. Cutis nunc praeter solitum fit ari-
da; et pruritus valde molestus, nullâ autem
eruptione factâ, aegrum magnopere infestat.
Os amaritie imbuitur, ita ut cibus omnis etiam
insulsus, et potus quoque saporem amarum
praebent. Praeter haec, quidam auctores,
et illi haud parvi nominis, visionem flavam
nonnunquam icteri symptoma esse, affirmant *.

Progrediente morbo, hypochondrii dolor et
ventriculi multum torquet; pulsus crebrior va-
lidiorque evadit; alia quoque pyrexiae signa in-
terdum succedunt; et violentissimè vomit fin-
gultitque aeger.

Color nimirum altior fit, altiusque per totum
corpus

* Quod ad hoc vero spectat, dubia quaedam moverit nos-
ter doctissimus GREGORY: in suis enim praelectionibus dicit,
se multos vidisse qui de tali visus pravitate queræbantur, non
autem ulli nisi mulieri uni eam contigisse censet; et illi parum
visus est.

DE ICTERO.

corpus infidet: non modo partes externas, at cerebrum et medullam spinalem, atque ossa etiam ipsa flavedine tingit. Sanguis detractus, serum luteum ostendit; et omnes secretiones, lacte tantum excepto, croceo tinctu afficiuntur.

Icterus rarissime cursum determinatum tenet, sed nunc longiore, nunc breviore, temporis spatio solvitur.

Cum autem inveterascit, symptomata graviora invadunt. Febris ardens etiam cum delirio; in capite dolor pungens atque acutus; maxima respirandi difficultas; diarrhoea putrida, sudorque olidus, subsequuntur. Nunc totum corpus in nigellum evadit; crura fiunt oedematosæ; magis magisque maceratur aegrotus, et vires admodum labuntur: Natura tandem exhausta, et superveniente hydrope, apoplexiâ interdum, atque forfitan haemorrhagiâ, oneri gradatim succumbit.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Quum diagnosis methodum medendi ad dirigendum utilissima sit, summa itaque cura ad morbos accurate internoscendos semper adhiberi debet.

Icterus ab historia modo tradita, ab aliis fere morbis distingui potest: Quidem tamen ei similes quodammodo esse videntur; isti sunt, *Dyspepsia, Chlorosis, Serpentium Morsus, et Febris Occidentalis Flava.*

De his quoque, ordine pauca dicere in animo est.

Dyspepsia.—Symptomata jam recensita, icterum, ut nobis videtur, a Dyspepsia satis distinguunt: Quum autem indicia ista clariora, haud tam planè se ostendunt, difficile forsitan erit, nomen malo imponere. Attamen collatis utriusque historiis, symptomata plurima et huic et illi communia esse videmus; ideoque

ideoque notis propriis eos discriminare necesse erit.

Superveniente ictero, aeger de somnolentia, pigritie, sifisque urgente, ut plurimum quaeritur; ad epigastrum dolor acutissimus atque pungens est, in dextrum hypochondrium quodammodo tendit, ibique fere semper prorsus permanet.

Contra vero dyspepsiam correpti, dolorem primò habent obtusiorum, et distensionem vel ponderis sensum referentem, quae totam ventriculi regionem occupat.

Dolor etiam ad humeri dextri summum, qui ictericos aliquando, dyspepticos nunquam afficit, discrimen quodammodo facere potest.

Animus dyspepticorum timidus dejicitur, malumque semper metuit; et ventriculus plerumque debilitatur, quae symptomata rarissime in ictericis occurunt.

Flavedo cutis, et faecium albedo, diagnosin optimam praebent: et hisce, modum vivendi, consuetudinem, multaque alia addere possumus,

quae

quae his morbis ab invicem secernendis maxime conferunt.

Chlorosis.—Ab hoc morbo, notis sequentibus discernitur icterus, nempe; colore cutis pallido, potius quam flavo; dolore minime Epigastricam regionem, sed dorsum praecipue corripiente: Appetitu semper voraci; atque postremo, chlorosi laborantium faeces et urina coloris naturalis semper sese ostendunt.

Serpentium morsus.—Partes vulneratas ab initio tantum afficit: atque color flavidus a vulneris margine incipiens, inde sensim ad reliquas corporis partes diffunditur: et quoniam caetera icteri indicia desunt, haud difficile erit inter flavidinem a morsu serpentium ortam et morbo arquato dignoscere.

Febris Indiae occidentalis flava.—Febrem Indiae occidentalis flavam inter et icterum diagnoscere postremò pergitus.

In hoc morbo, pyrexia omnia alia symptomata praegreditur. In ictero autem, haec, nisi hepatiti de (ut aliquando fieri dicitur) originem duxerit,

erit, per totum morbi decursum saepè abest, et rarissimè initio se ostendit.

Haec febris in regionibus calidis, perrarus vero frigidioribus, invalescit, et interdum epidemicè grassatur; plerumque diarrhoea et sudor olidus comitantur, dum oculi vultusque nimirum rubescunt. Icterus autem contra, nunquam in populum tendit; et eo correptis, oculorum adnata mirifice flavescent, dum cutis arida, alvusque constipata fit.

CAUSA E REMOTAE.

INTER has plures atque variae enumerantur res; quo igitur certior fiat earum operum notio, satius esse duxi, eas in duplicem ordinem dividere, nempe omnia, 1mo, Quae secretionem bilis adauictam inducunt: et, 2do, Quaecunque cursum ejus versus duodenum impediunt.

In classi prima comprehenduntur, *Emetica violentiora*, vel *Cathartica draistica*, saepius repetita.

répétita, atque, secundum nonnullos, *animi affectus vehementiores.*

Hicce igitur attentionem adhibebimus, et de singulis in ordine tractabimus.

Emetica violentiora. Tam mirus est confusus inter hepar et ventriculum, ut vomitu violentissime excitato, et bilis secretio praeter naturam augescitur, et ductus biliferi emulguntur. Quomodo haec fiunt neminem latet. Inter yomen-dum enim valde afficitur jecur, tum ob propinquitatem ad ventriculum, tum propter diaphragmatis et musculorum abdominis contractiones violentes, quibus viscera omnia abdominalia quam maximè concutiuntur: Hisce motibus et ductus biliferi, et vesica etiam fellea deplentur. Bilis sic quantitate nimium auctus, per duode-nun ad intestina descendit, ubi faecibus alvinis commiscetur et vasis lymphaticis absorbetur; quo fit, ut cum sanguine per totum transeuns, superficiem colore luteo facile tingat.

Cathartica draſtica.—Haec sine dubio icteri causam fese aliquando praebuerunt: et modo haud emeticis dissimilè agunt.

Animi affectus vehementiores.—Ob consensum inter hepar obtinentem et totum genus nervosum, (et praecipue cerebrum,) istae affectiones bilis secretionem quam maximè gignere existimatae fuerunt.

Hanc sententiam quodammodo confirmant illa phenomena, quae post cerebri concussions et cranii fracturas haud raro observantur. “ Si cerebrum (dicit clar. Celsus) membranave ejus vulnus accepit, sanguis per nares, quibusdam etiam per aures exit; fereque vomitus exsequitur.”

Nonnulli attamen opinati sunt affectiones violentiores, et presertim iram, hunc morbum producere, aut totum corpus valde concutiendo, aut spasmus ductus communis inferendo.

Classis secunda omnia complectitur quaecunque cursum bilis versus duodenum impediunt. Hujusmodi genus sunt ductuum spasmi illorum

ostia circumgentes; tunicarum ductuum prope duodenum crassities; hydatides; concretiones biliariae; meconium; bilis nimis spissa; graviditas; Tophi, vel alia corpora extranea duodenum oppilantes; hepar, vel pancreas, vel alia viscera adjacentia, schirro correpta, quo ductus comprimuntur, et bilis omnino fere cursus tardatur.

Ad has causas, igitur, paulisper attendamus, et quam brevissime earum naturam explicare coninemur.

Ductuum Spasmi. Num constrictio ductuum spasmodica unquam obtinet necne, diu acriterque inter medicos disputandum fuit. nostris autem diebus minime ni fallor negandum erit, spasmodum pro causa vera nonnunquam habendum esse. Interea, parum erit dubitandum, talem duodeni constrictionem juxta ductus communis orificium bilem descendentem impedituram esse. Ductu hac igitur occluso, neminem latet icterum malum enasci posse.

Ductuum Tunicarum Crassities. Hocce vitium rarissime

rarissime si unquam occurrit. Quandocunque autem accidit, ab inflammatione antegressa exoritur, et effectus ejus edit, ductus aut nimium comprimendo, aut delendo: quo pacto fit, ut bilis in canalem alimentarium descendere nequeat *.

Hydatides.—Hae inter causas icteri nonnunquam recensentur: et hanc caufam saepissimè adesse, multi medici praeclari docent; quamvis in morbi initio haud satis manifeste hydatides se ostendunt: Agunt sine dubio, vel biliferos ductus implendo; vel in medio hepate cavum faciendo, in quem bilis secreta effunditur et vasis lymphaticis absorbetur.

Concretiones biliariae.—Causa morbi hujus longe est frequentissima calculi biliarii. In ductibus, saepissimè autem in vesica fellea inveniuntur. Varietates plurimas habent. Quod ad colorum

* MORGAGNI affirmat ductum communem ad capillarem angustiam redactum, vel chordae instar solidae arctatum, icteri interdum esse caufam.

lorem pertinet, nonnulli flavi, virides alii, albescentes et nigri. Tum colore tum etiam variantur figurâ ; alii globoſi, alii oblongi, aliique angulares sunt. Gustui ſunt amari, atque diuſis, corticem, etiamque lamellas circa nucleum circumiectas plerumque ostendunt : atque hae lamellae ex cystallicis minutis a centro ad superficiem vergentibus conſtant. De eorum autem ortu, nihil pro certo tradere poſſumus. Nonnunquam multi, atque parvi reperiuntur, ſaepeius vero unicus totam veficam felleam impletens *. Apparet igitur complures concretiones morbo de quo agitur nonnunquam eſſe cauſam, nonnunquam etiam unicam tantum.

Quando hae concretiones vel in vefica fellea, vel ductibus fitae fint, ſatis novimus, bilis cursui impedire, et morbum arquatum deinceps inducere poſſe.

Meconium.

* Calculi biliarii, ſecundum nos. PROF. MCNRO, ſaepè in vefica fellea ex cadaverum inciſionibus inveniuntur, nullo homini viventi incommodo inde oriente.

Meconium. Notum est, brevi spatio, plerumque paucis tantum diebus, post partum, infantes nonnunquam ictero corripi: qui tamen adeo saepissime levis est, ut vix unquam colore luteo tingat. Oritur, ut videtur, ex meconio copiofiore in duodeno retento, bilis descensum impediente: et experientia docet, ut meconio purgato, omnia mala exinde provenientia omnino sanantur.

Bilis nimis spissa. Bilis aliquando diu in vesica fellea manens, adeo fit viscida, ut pene ductuum oscula obturat. Hujusmodi exempla in commentariis suis citavit clarissimus Van Swieten.
 “Quandoque (dicit) vidi bilem instar glutinis
 “cohaerentem, vomitu redditam fuisse, nun
 “quam postea redeunte ictero.”

Icterus ab hoc bilis vitio proficiscens, illos vitam otiosam agentes, studiosos, atque incarcertos plerumque afficit: quomodo hi morbo procliviores essent, omnibus facile appareat.

Graviditas. Quibusdam faeminis uterus gerentibus, icterus haud raro contingit; etiam si

nec

nec ante graviditatem, nec post puerperium hoc morbo afficerentur.

Hujus phenomeni hanc rationem reddamus. Uterus jam gravidus, omnia viscera abdominalia non modo comprimat, sed etiam miro modo a situ detrudit: ea compressa atque detrusa ductus biliferos occludunt; alvo praeterea constrictâ, colon intestinum faecibus durioribus fit diffidens, ita ut bilis quo debet, profluere nequit. Ratio igitur patet, cur icterus illis uterum gerentibus interdum superveniat, et quamvis nulla remedia sint exhibita, foetu ejecto, sponte evanescat morbus.

Tophi, vel alia corpora extranea, duodenum op̄pilantes.

Hujusmodi exempla tum in hominum tum quadrupedum intestinis interdum inveniuntur; et planè manifestat, quando aegagropilae vel calculi, vel alia corpora extranea duodenum infarciunt, ductus biliferos comprimendo, fells fluxui libero penè vel penitus obstant.

Viscus Schirro correptum.—Hic morbus haud

raro a tumoribus certis oritur, quae a cadaverum
fectionibus in hepate ceterisque visceribus obser-
vantur.

Facillime erit intellectu, quomodo schirrus aut
jecoris ipsius, aut pancreatis *, aliorumque visce-
rum adjacentium, hunc morbum producat.—
Nam si hujusmodi tumores ita siti sint, ut vel
ductum communem vel hepaticum comprimant,
tunc bilis colari non potest, et icterus e necessa-
rio oritur.

Cuivis obstaculo igitur bilem in intestina de-
scendentem impedienti maximâ ex parte tribuen-
dus est icterus.

CAUSA PROXIMA.

OMNES ni fallor medici conveniunt icterum pro
causa proxima habere, bilem per totum corpus
cum

* MONRO illust. pancreas servatum tumefactum, auditori-
bus suis quotannis ostendit, quod hujus vitii in causa biennium
erat.

cum sanguine diffusam, omnia hujus morbi indica praebentem.

Inter doctos autem magna quondam existit controversia, quomodo tantum bilis cum sanguine misceatur? Nostris autem temporibus de hac re, unica solummodo opinio extat*.

P R O G N O S I S.

TAMETSI hic morbus nequaquam valde lethalis consentiatur, prognosis attamen semper est incerta.

Ad verum eventus icteri praesagium formandum causas remotas perpendere necessarium erit.

Si pro causa habeatur laesio organica, morbi solutionem faustam vix expectare possumus. Sed plerisque exemplis, ubi spasmo, vel gravidita-

C te,

* Hoc manifeste patet ab experimentis claro MONRO institutis.

tē, vel aliis certis causis jam memoratis exoritur, feliciorem sperare exitum licebit. Nihilominus, secundum aetatem aegroti viresque, et morbos varios concomitantes, et praecipue violentiam atque durationem causarum, periculum nonnunquam erit existimandum.

Ad ultimam, nequaquam vero parvulam hujus dissertationis partem, nunc animum advertamus: si enim ratio medendi non apte constituta fit, omnia quae supra diximus prorsus ut inutilia atque inania erunt.

METHODUS MEDENDI.

INDICATIONES quae ad morbum removendum maxime accommodantur, sunt,

1mo, Causas remotas quam primum amovere: et,

2do, Symptomata molestissima levare.

Ad primam igitur indicationem perficiendum conemur.

Si morbus, ut antea diximus, causam suam agnoscit

agnoscit schirrum vel hepatis ipsius, vel pancreatis, aliorumve viscerum adjacentium, est cur metuamus, omnes conatus medicos, quamvis aptissimos, nil valere.

Auxilia tamen sunt varia, quae hisce affectionibus accomodata esse censentur: hujusmodi princeps est hydrargyrum, quod medici, remedium efficacissimum adversus schirrum, sive hepar, sive aliam quamcunque partem, obtinentem, testantur.

Multas laudes tartari crystallis cumulavit noster doctissimus HOME, quae ad schirros solvendos plurimum possunt.

Cicuta quidem diu laudibus elatum fuit maximis; hodiernis autem temporibus medici tantas huic remedio laudes neutiquam tribuerunt.

Jamjam memoravimus, Causam icteri frequissimam esse calculos. Ad horum solutionem efficiendam, diu atque frustra laboraverunt medici; quare res votis haud responderunt, nequam latebit, si modo reputemus, quod, antequam ea remedia solventia dicta ad calculos ipsos

sos devenerint, per totum sanguinis circuitum transire necessarium, ideoque multis mutationibus obnoxia esse ; et hoc modo effectus eorum valde dubios reddi : Nam difficile est intellectu, quomodo medicamenta post totum corpus transfissent, ita in calculos agere possunt, ut eos dissolvere valeant, eodem quo extra corpus rata fuerunt modo.

Si unquam haec remedia aliquod boni afferunt, quā cathartica ut nobis videtur, agunt.

Attamen BEDDOES medicus expertus, nuper de vi solventi sodae in opusculo, jamjam a se edito, mentionem fecit. “ I can adduce some proofs “ of the utility of soda pills in relieving biliary “ concretions, in two cases ; in both of which, “ the patients were far advanced in years. In “ the first instance, the disease had existed up- “ wards of fifteen years, and returned pretty re- “ gularly, at intervals of six or eight weeks, and “ sometimes oftener ; the paroxysms occurred “ with violent pain, which usually lasted many “ hours ; the skin became deeply tinged with “ yellow,

" yellow, and after a day or two, a slight diarrœa seemed to relieve her. With some difficulty I persuaded her to try the remedy; which was made into pills, with soap, and a few drops of oleum nucis moschatae were added. Upwards of three years have now elapsed since she had any return of the symptoms.

" The other lady had suffered extremely from successive similar attacks, and was relieved about eighteen months ago by the same remedy, but is under the necessity of a regular perseverance in the use of it *."

Inter remedia quae vi calculos eliminandi praedita sunt †, emetica atque purgantia aptissima videntur. Supra diximus haec medicamenta suos effectus, ductus emulgendo biliferos, edere.

Fotus

* Vide Observations on the Nature and Cure of Calculus, auctore T. BEDDOES, pag. 35.

" † I have more reason to be satisfied of the effect of vomits in dislodging these calculi than any other, or indeed of all other medicines." Vide Treatise on Biliary Concretions, auctore DR COX, ch. 2. pag. 253.

Fotus quoque, et quodcunque ad partes laxandas valent, eundum effectum edere possunt.

Spasmus se causam ictero haud raro praebet; et quando adest, antispasmodica et internè et externè adhiberi debent.

Inter medicamenta antispasmodica dicta, interne, opium praecipue, et clysmata emollientia prosunt; atque externe, fotus hypochondrii dextri, balneum calidum et epispastica in auxilium vocanda sunt.

Faeces fortasse in intestinis induratae interdum ductus arctando, bilem stagnare faciunt. Quum hac a causa provenit icterus, eodemque tempore bilis omnino in intestinis deficit, cathartica draistica feliciter praescribenda sunt.

In ictero vel gravidarum, vel infantium, sola prodest patientia, et nihil, nisi promoveatur motus intestinalium peristalticus, necessarium videatur.

Quando morbus arquatus a causis oritur quibuslibet, quae bilis secretionem, et fluxum in intestina praeter naturam augent, causa per se plerumque

plerumque recedente, gradatim ipse quoque recedet.

Quum autem res aliter se habent, fellis fluxum quam maxime compescere nitendum est.

Hoc, ad alias partes derivando, (nempe ad superficiem vel renes,) effici potest.

Emetica, draistica, et omnia quaecunque sanguinis circuitum solito majore excitant, sunt fugienda, et laxantia lenissima cautè exhibeantur.

Jam restat, ut indicationem secundam, viz. symptomata molestissima levare, ad consequendum conemur.

Sidolor hypochondrii dextri valde torqueat, et si eodem tempore pyrexiae signa nonnulla adsint, sanguinem detrahere, et aegrum regimini antephlogistico subjicere necesse erit. Sin autem haec remedia levamen haud afferunt, praecipue juvabunt opii doses ampli, balneum tepidum, enemata emollientia, hypochondrii fatus, atque forfitan huic regioni epispastica applicata.

Cutis pruritui, symptomati nonnunquam molesto, aptissime quoque prodest opium, praeser-

tim vero si huic adjungantur, fomentationes, et medicamenta diaphoretica dicta.

Eidem plerumque remedio cedit vomitus: hoc autem incommodo adhuc saeviente, haustus salini, inter effervescendum administrati, multum levaminis afferunt.

Cum singultus adest, atque aegroto multum molestiae affert, opium cum fructu exhiberi potest.

Alvum constipatam facile solvent cathartica mitia: quum vero haec ob caeteris indicis minus sunt idonea, clysmata emollientia perutilia sunt.

Si omnia haec remedia parum profuerent, ad equitationem aut ullum aliud exercitationis genus confugiendum est. Haec enim cautione minore admittenda, atque non minore beneficio; fin autem sanguinis cursum nimis acceleret, vel symptomata graviora reddat, aeger ab ea prorsus abstineat, et alias auxilium petat, oportet.